Sogdin kieli

Manikealaisella kirjaimistolla laadittu sogdinkielinen teksti.

Sogdin kieli on kuollut iranilainen kieli. Sitä puhuttiin Keski-Aasiassa muinaisessa Sogdianassa sekä Silkkitien karavaanireiteillä.

Vanhimmat sogdinkieliset kirjalliset muistomerkit ovat peräisin 100–300-luvuilta. Suurin osa 1800–1900-lukujen vaihteessa löydetyistä teksteistä on 700–800-luvuilta. Löytöjä on tehty Kiinan Sinkiangista sekä Tadžikistanista. Kirjallisuus käsittää lähinnä buddhalaisia, manikealaisia ja nestoriaanilaisia tekstejä sekä yksityistä kirjeenvaihtoa. Kirjoittamiseen käytettiin kolmea aramealaisen kirjaimiston varianttia.

Keskiajalla sogdin kielen syrjäyttivät klassinen persia sekä turkkilaiset kielet. Itämurteiden jatkajana pidetään jagnobin kieltä.

Lähteet

- *Bolšaja Sovetskaja Entsiklopedija, tom 24, kniga I*, s. 66. Moskva: Sovetskaja Entsiklopedija, 1976.
- *Lingvistitšeski entsiklopeditšeski slovar*, s. 477. Moskva: Sovetskaja entsiklopedija, 1990. ISBN 5-85270-031-2.